נר מצוה

יב א מיי פיו מהלי סנהדרין כלי ג סמג משין לו מושים חימ סיי כה סמיי ח:

כלכה כ מושיים שם סעי' כ:

יד וו מיי שם כלכה ג בושם

בין לוכות בין לחובה איני והתגן בבכורות פרק ד' דן את הדין זיכה את החייב חייב את הזכאי סיסא הפהור שיקול הנדת ואדות הנהו מטעו Allev 3 A W LUDA

עשוי שעירבן ברוב פירותיו מהורים דבטלי ברובא וישלם מביתו שעירבן נֹ., בָפְירות מועטיסוא״ת למאי דס״ד בפ' ד' נד:) גבי נפנו ונתפנטו דחפי' שנג לי לר) בבי לפנו ונתפכש דחפי שנג ביינות לישה הי פינות לישה הי פינות לו עלו דקנים את לו מודי ואם ביינות לישה הי פינות לו עלו מיוד ואם ביינות לישה היינות כן היכי בפלי ברובא וייל כיון דעל ק היכי בפני ברובח וייצ כיון דענ
פי חכם עביד לא קנים האי שוגג אי
"יין נמי לענין דינא דגרמי מוקי לה
כר' מאיר בפ' עד כמה (שם לוכות ברוע נשחר: או ליע
כר' מאיר בפ' עד כמה (שם לוכות ברוע נשחר: או ליע
כר') ולא כווחיה לכל מילי:
במומחה. כולי סוגיא בעעה בין לוכות בין ארובה:

במו

באן במומחה. כולי סוגיא בטעה בשיקול הדעת דאי בדבר משנה הא רב נחמן ורב יוסף גופייהו שמעינן להו בכתובות בפרק חלמנה פיהר הפסא מה שעשה (ד'ק:)דחמרי ב"ד שמכרו בלח הכרזה עשי וישלם פניתו: (ד'ק:)דלמתרי ב"ד שמכרו בלח הכרוזה מפיקים במיחה משקר במיחה משקר כמי שטעו בדבר משנה וחוזרים במיקים הוא דתגן ישלם סביתי וח"ים בפ"ק דמכילתין (ד' ה-) דמר בשאיע פוסדה והא ומכרו מיפא יהם היה ומכרו ביה דרב נחמן דן דיכה וספה א מוסדה והרבים פפור התחל לקמיה דרב יוסף אמר ליה א מישלאו מרל שמרת המשלח מרל שמרת מישלא שמרת מישלה שמרת מישלה שמרת מישלה שמרת מישלה שמרת מישלה מישלה שמרת הבים מפור מישלה מישלה שמרת מישלה שמרת מישלה שמרת מישלה שמרת מרכים במור מישלה מישלה שמרת מישלה שמרת מישלה מישלה מישלה מישלה מישלה מישלה מישלה שמרת מישלה מישלה שמרת מישלה מ אתא לקמיה דרב יוסף זונה כדי מלשלם) מכלל שעם: קבלוך עלייהו ט' כי טעה נמי בשיקול הדיו ואין מחיירין הדיו מומחה ארבים חור בי מומחה ארבים בייר מומחה לרבים הדין בעי לחוקומי כר"מ מקמי דחוקי לפיב<u>ר ישלם סביתו</u> כשנטל ונחן ביד אמאי חייב חכם יהנו בבנורות פ"ד כשנטל ונתן ביד אמאי חייב חכם כשמיהר את הטמא במה שעירבן בעל מששה בפרה שנישלה הבית בפירותיו נימח כיון דחינו לח האם שלה והאכילה ר' עירבן הוה הדר השתח נמי לחו כלום הפים לכלבים ואמרי עבד ו"ל דסוגים דהכח אתים כרבנן וא"ל ד' עקיבא לרי עבד ו"ל דסוגים דהכח אתים כרבנן וא"ל ד' עקיבא לרי יפין אבל לר"מ דדן דינה דגרמי חייב אותה כל המנחה אט"ג דאינו לא עירבן הוה הדר לרבים שפור פלשלם י

ושם) אע"ג דאילו הוה קמן הוה הדר: בבהשה ניקבה הגרגרת

מה שעשה עשוי וישלם מביתו . וא"ת שיהר את העמא אמאי מה שעשה עשוי ועוד אי מה שעשה עשוי אמאי משלם דאכתי לא מיחוקמא דעירבן עם פירוחיו עד לבסוף וייל דהשחא סבירא ליה כשעירבן בעל הבית ולבסוף ס"ל כשעירבן חכם והשתח מה שעשה יג בגדה מיי ש

> "מִיבוֹ שַפַּוּתְרוּין בדיני נפשות תחלה לוכות! ערני ממנות בחירין בי אורמינהם דירן תכוכם לכיון דמותחם הוח מונח ביטח לההחל גבלו גרם ליה למיטעי: יש ₪ את הרין זיכה את הרייב, חייב את הזכאי, גדול סיפט. אימו גדול *מחזיר דבריו של זה דיש ט כח לבטל: פין גדול מפנו. ₪ שעישה עישי וישלם מבירון אמר בבינבף של זה דיש ט כח לבטל: פין גדול מפנו. ₪

> לשעשה עשר "שלם מביתן אמר בנימה לא קשאנו ממחה, לא קשא כאן בממחה באן בשאנו ממחה, "ובממחה באן בשאנו ממחה, "ובממחה מחדריו הכתנ" אם היה מימחה לב"ד פסד מדיכה ובמנין בא שאי גרול הימני ברמה ובמנין בא ששי אמר באין שאי גרול שמעה ברבר משנה באן שמעה ברבר משנה באן שמעה ברבר משנה באן שמעה ברבר משנה באו הדעת *דאמר רב ששת אמר רב אסי פעה בדבר משנה דוור טעה בשימול הדעת אינו הזור, מא"ל (רב"נא לרב" אשו אפיבן מעה בר׳ חייא ורבי אושעיא? א"ל אָין, <u>אפּילו</u> בדרב ושבואל?אמר ליה אין אפילל בדידי ודידך? א"ל אמו אנן*קטליקני באגמא אנן "היכי דמי דידהו שפסקו מסנרא שלהם ולא הייא 🎯 שיקול הדעת אמר רב פפא "כנון תרי תנאי או תרי אמוראי דפליגי אהדדי ולא איתמר

הלכתא לא כמר ולא כמר ואיקרי ועבד מומחה דממתה דהכה הייע ופייקר ביוצול במוחה במוחה במורה בהייעו שיש נהיל סטני עמד בתוחה במוחה במורה במוניהו ושלם פניתו הדין וישלם פניתו הדין וישלם פניתו הדין וישלם ביועו שלי באיד בייעונא דרב ביועונא דרב בייעונא ביי שניםלה האם שלה והאבילה רבי מרפון ב (נכורות ד' כת: ושס) בההית (ידן תח מעה בשיקול הדעה <u>לכלבים</u> ובא מעשה לפני חכמים ביבנה והתירוה (ל)שאמר *תודום הרופא "אין פרה

וחזירה יוצאת מאלכסנדריא של מצרים אלא אם כן הותכין האם שלה כדי שלא תלד" <u>א"ר מרפון</u> "הלכה חמורך מרפון" אמר לו רבי עקיבא פטור אתה ישבל המומחה (י)לרבים פטור טלשלם ואי איתא לימא יריה מועה בדבר משנה אתה, וטועה בדבר

בדבר משנה אתה ומועה בדבר משנה חוזר ועוד אי נמי בשיקול הדעת מעית

כיון דאבר ליה לחייב מפצר אתה כאלו נשא תתן ביד הוא. ואקשינן עליה ממתניתין דאוקמה כשלא נשא ונתן ביד לפיכך מחזירין בשלמא לזכות משבחת לה כנון ראמר לית חייב אתה ועדיין לא פרעו כלום ונמצא שמשנה אע"ש שאמרו (פרעו) שיפרע מחזירין אלא לחצבה היכי משבחת לה כלומר שהיא עכשיו על דין ראמת להיכה היכי משבחת לה כנון דא"ל מפאר אתה וויכו. החייב אמת הדן על ממתניתין הרא קרני הרבי החייב שוכאי כיון שלא נשא ונתן ביד מחזירין הרין ? הרא אמרת למעלה רכיון דא"ל לחייב ממור אתה כאלו נשא ונתן ביד הוא חייב לשלם י ופרקינן מתניתין הרא קרני והכי קתני מחזירין לזכות כנון דאמר ליה לוכאי חייב אתה שהיא הוכה לו ואקשינן אי חבי נבי דיני נפשות נמי נימא חדא קתני וכי תימא חבי נפי דיקתני מחזירין לזכות

מיכו שפוססין כו'. ומדיליף פתיחת הזכות מהכא הייט"אי לא קטלת לה מידת כחביי ורבה: מס שמשם משר. הלמה לה הדר: במופסב יש בו כה לחוור ולה מלי למימר ליה בעל דין "הנה כי טעמח קמח דידך עבדיכח", חבל 'בשחיט מומחה מלי חמר ליה מי יימר

דטעמת בחקה דידך עיקר דילמת קמת שיקר ובהחי הוא דמעים: פעור מלשלם. אלמא מה שעשה עשוי ומיהו פטור כיק קי קיו: מלשלם דכיון דמומחת הות מולה בישה נכונות כח: דרבים נדול סימנו. אותו גדול "מחזיר דבריו החרץ - קו שוק" שוחי שם לא ליים ליה בעל דין לאהדורי שבדא בחל היו במל היו לאהדורי שבדא במל היו לאה מה החרץ שבדא במל היו לא כל כמיניה: שועה כדבר משנה.שטעותו מלוי בדבר וובה אל בשני הלוה הלוכה הלוכה משנה בדבר משנה שטשתו מני בדבר של נמרי ותחר: שיקול במרי ותחר: שיקול במרי ותחר: שיקול במרי ותחר: שיקול במלב בני שיבול לבמלב בני משנה ברי שונה משנה ברי שונה משנה ברי שונה משנה ברי שונה בל בני משנה ברי שונה בל בני משנה ברי שונה בני משנה בני משנה ברי שונה בני משנה בני משנה ברי שונה בני משנה בני משנה בני משנה ברי שונה בני משנה בני מ סדעם. לקמן מפורק: ואפי׳ מעם בר׳ וב מיים.האי דבר משנה דקאמר מי אמריי 🌣

בין באין אומים בסתמו ולא הוי עיקר כל כך כמשנמנו שסתמה רבי שהיה גדול מהם וכל הישיבה מטיה אצלו על ידי שהוא נשיא

ודקדקו עמו בדברים והעמידום על בוריים: ואפי׳ בדרב ושמואל. במימרא מתכי׳ אלא סברא: אפו אנן קשלי קני בפגמם פנן. אחרי שאמרתי לך שאף הטועה בדברי האמוראים האחרונים חוזר מאי גריעותכן מדאחריני: קעלי

בדבר משנה חוזר: כאם שלם. בית הריון ונקראת טרפחת ושלפוחית ובלעו מטריל"ה: והפירוה . מפני

שחמר תודום הרופח: אין פרם ומוירם כו׳. לפי שטובות הן ואין רולין שיהיו מטיות במקומות אחרות וקא חזיכן דמתקיימות: סלכם חמורך ערפון. כלומר לריך אני למכור את חמורי ולהחזיר פרה לבעלים: מועם בדבר משנה אפה . סתם משנה היא באנו

טריפות (חולין כדי) ניטלה האם שלה כשירה: ומומה בדבר משנה הוול. ולקמן פריך: הכא מאי' חזרה' איכא הרי האכילה לכלבים: סכי קאמר לים . רב

אול און מול של של המטוכח הי וגוו יו בשניים בל המטוכח הי וגוו יו בשניים בל המטוכח הי וגוו יו בשניים בל מוחה לריד המחה לריד מי מתוחה לריד מייחו החל קמן לא הדרא מיחכשרא: משיה מוחה לריד אמר לרי דאו לאו דמומחה הוא להחלל לריד או היו בל היינו האחר לרי דאו לאו דמומחה הוא אף להחלל היינו החל בלי לאו דמומחה הוא אף להחלל היינו החל בלי הוא כל היינו האחר לריד האפסיד אופשים שהשליכה החל האפסיד אופשים שהשליכה שהשליבה שהשליבה שהשליכה שהשליבה שהשליבה שהשליכה שהשליבה שליבה שהשליבה שליבה שהשליבה שליבה שהשליבה שהשליבה שהשליבה שהשליבה שהשליבה שהשליבה שהשליבה שהשליבה שהשליבה שליבה שהשליבה שהשליבה שהשליבה שליבה שליבה שליבה

[JCA 105.]

שם: לקמן עני

הנהות הבית

(א) גם' אינו חור (איינ רבינה לרב משי) מאימ וניב סיא אינ ממת: (3) שם א אולי קורק שאמר חודום: